

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף נ"ז ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּנְחָס אֱלֹהֵי רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחוֹתָם. אֱלֹהֵי, וְהָא פִּנְחָס בְּלַחֲדוּי הָוָה. וּכְתִיב, רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם, בְּגִין כֹּה, מִיתַת גְּרִמְיָהוֹן מִיתוּ, מִיתַת נַפְשָׁהוֹן לָא מִיתוּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְדַאי מִשְׁמַע אֱלֹהֵי, וּמִשְׁמַע רָאשֵׁי.

תרגום לעברית

מַנִּין לָנוּ? שְׁכָתוֹב (שְׁמוֹת ו') וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן לָקַח לוֹ מִבְּנוֹת פּוּטִיאל לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּנְחָס אֱלֹהֵי רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחוֹתָם. אֱלֹהֵי, וְהָרִי פִּנְחָס לְבָדוֹ הָיָה, וּכְתוֹב רָאשֵׁי אֲבוֹת הַלְוִיִּם. מִשּׁוֹם כֹּה מִתּוֹ מִיתַת עֲצָמָם, וּמִיתַת נַפְשָׁם לָא מִתּוֹ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי מִשְׁמַע אֱלֹהֵי, וּמִשְׁמַע רָאשֵׁי.

טקסט הזוהר

וּבְגִין כֹּה כְּתִיב, (בַּמִּדְבָּר כה) פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וּכְתִיב וּפִנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן כָּהֵן בְּיָמֵי הָהֵם, פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִבְּעֵי לֵיָהּ, אֲלֹא בְּכָל אֲתֵר דְּאֵתָא פִּנְחָס בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן כְּתִיב, וְאֶלְעָזָר לָא כְּתִיב אֲלֹא אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן. דְּכְתִיב, (בַּמִּדְבָּר

(כז) וּלְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן. (במדבר לא) וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְגו'. וְעַל דָּא מִיתַת גְּרַמְיָהוֹן מִיתוּ, מִיתַת נַפְשָׁהוֹן לֹא מִיתוּ.

תרגום לעברית

וּמִשּׁוּם כֹּךְ כָּתוּב, (במדבר כה) פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, וְכָתוּב וּפִינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הָיָה כֹהֵן בְּיָמֵים הָהֵם. פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן הָיָה צָרִיךְ לִהְיוֹת! אֲלֹא בְּכָל מְקוֹם שָׁבָא פִנְחָס, בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן כָּתוּב. וְאֶלְעָזָר לֹא כָתוּב, אֲלֹא אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, שְׁכָתוּב (שם כז) וּלְפָנַי אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן. (שם לא) וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְגו'. וְעַל כֵּן מִיתַת עֲצָמָם מִתוּ, וּמִיתַת נַפְשָׁם לֹא מִתוּ.

טקסט הזוהר

וְתַנִּינוּ בְּרָזָא דְּמִתְנִיתִין, תְּרִי זוג, פֶּן חָס. וְהָא אֲתָמֶר, יו"ד זַעֲיָרָא בִּינִי אֲתוּוֹן דְּפִנְחָס. דְּהָא יו"ד כְּלִיל תְּרִי כְּחֻדָּא, וְדָא הוּא רָזָא דְּמַלְחָה, וְהָא אֲתָמֶר.

תרגום לעברית

וּשְׁנִינוּ בְּסוּד הַמִּשְׁנָה, שְׁנַיִם זוג - פֶּן חָס. וְהָרִי נִתְבָּאֵר, יו"ד קִטְנָה בֵּין אוֹתִיּוֹת פִּנְחָס, שְׁהָרִי יו"ד כּוֹלֶלֶת שְׁנַיִם כְּאֶחָד, וְזֶהוּ סוּד הַדְּבָר, וְזֶה נִתְבָּאֵר.

טקסט הזוהר

רַבִּי אֶלְעָזָר שְׁאִיל לְאַבּוּי, אָמַר לֵיהּ, וְהָא תְּרִי אֵינּוֹן וְתְרִי הוּוּ, אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ תְּרִי. אָמַר לֵיהּ, תְּרִי פִלְגִי גּוּפָא הוּוּ, דְּהָא לֹא אֲנָסִיבוּ, וּבִגִּין כֹּךְ, בְּחַד אֲתַכְלִילוּ, דְּכַתִּיב, וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּנְחָס אֶלֶּה רֹאשֵׁי וְגו'.

תרגום לעברית

רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאַל אֶת אָבִיו וְאָמַר לוֹ, וְהָרִי שְׁנַיִם הֵם וּשְׁנַיִם הֵיוּ, לָמָּה לֹא נִמְצְאוּ שְׁנַיִם? אָמַר לוֹ, שְׁנֵי חֲצָאֵי גּוּף הֵיוּ, שְׁהָרִי לֹא נִשְׁאָו, וּמִשּׁוּם כֹּךְ הֵם נִכְלְלוּ בְּאֶחָד, שְׁכָתוּב וַתֵּלֶד לוֹ אֶת פִּינְחָס אֶלֶּה רֹאשֵׁי וְגו'.

ויו"ד דפנחס, לא אתייהיב ביה לחברא אתוון, אלא בשעתא דקנני לקודשא בריה הוא, ואתא לישראל עקימא, דחמא דהאי את ברית קדישא, עייל זמרי ברשותא אחרא. ובמה דאתעקם בקדמיתא, אתתקון הכא. בנוכראה אתעקם בקדמיתא, דכתיב, בהקריבם אש זרה, הכא בנוכראה, אתתקון, כמה דכתיב, (מלאכי ב) ובצל בת אל נכר. מה להלן אש זרה, אף כאן נמי אשה זרה.

תרגום לעברית

ויו"ד של פנחס לא נתן ביה לחבר האותיות, אלא בשעה שקנא לקדוש ברוך הוא ובא לישר את העקם, שראה את אות הברית הקדושה הזו שהכניס זמרי לרשות אחרת, ובמה שהתעקם בראשונה התתקון כאן. בנכריה התעקמו בהתחלה, שכתוב בהקריבם אש זרה, וכאן בנכריה התתקנו, כמו שכתוב ובצל בת אל נכר. מה להלאה אש זרה, אף כאן גם אשה זרה.

טקסט הזוהר

מאי אתחזי הכא. אלא בקדמיתא רחיקא קריבו, דכתיב, בהקריבם אש זרה. אוף הכא זמרי, הוה קריב רחיקא, שמא דמלכא, הוה קריב גבי רחיקא, מיד, (במדבר כה) וירא פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה. הכא אתקין עקימא דקדמיתא, כדין אתייהיב יו"ד בשמיה לחברא אתוון כחדא, ואתבשר בשלום, דכתיב, (במדבר כה) לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום. (בריתי ממש). (נח ס' ו' ע"ב) מאי שלום הכא, אלא בההוא כתרא, חבו בקדמיתא, בההוא כתרא, אתערו קטטותא בקדמיתא, והשתא דאתתקון, כתיב הנני נותן לו את בריתי שלום. בריתי ממש, תהא עמיה בשלום, ובגין כה, אתייהיב יו"ד ועירא בשמיה, דהא מאתוון ועיראן היא, לאתחזא דהא אתתקון מה דאתעקם בקדמיתא, והא אשלימת עמיה. אתא רבי אלעזר ונשיק ידוי. אמר, בריה רחמנא דשאלנא האי מלה, ולא אתאכיד מנאי.

מה נראה כאן? אלא בהתחלה הקריבו את הרחוקה, שכתוב בהקרבם אש זרה. אף כאן זמרי היה מקריב את הרחוקה, את שם המלך היה מקריב לרחוקה, מיד - (שם כה) וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה. כאן תקן את העקם שפראשונה, ואז נתנה יו"ד לשמו לחבר את האותיות כאחד והתפטר בשלום, שכתוב לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום. (בריתי ממש). מה השלום כאן? אלא באותו הפתר חטאו בתחלה, באותו הפתר העירו קטטה בתחלה, ועכשו שתקנו, כתוב הנני נתן לו את בריתי שלום, בריתי ממש תהיה עמו בשלום, ומשום כך נתנה יו"ד קטנה בשמו, שהרי היא מהאותיות הקטנות, להראות שהרי תקן מה שהתעקם בתחלה, והרי השלימה עמו. בא רבי אלעזר ונשק ידו ואמר, ברוך הרחמן ששאילתי דבר זה ולא אבד ממני.

טקסט הזהר

תאנא אמר רבי יוסי, בהאי יומא דכפורי, אתתקן למקרי פרשתא דא, לכפרא לישראל בגלותא, בגין דא, סדרא דיומא דא, הכא אתסדר, ובגין דמיתתהון דבני אהרן, מכפרא על ישראל.

תרגום לעברית

שנינו, אמר רבי יוסי, ביום הכפורים הנה תקנו לקרא פרשה זו, לכפר על ישראל בגלות, בשביל זה סדר היום הנה כאן הסתדר, ומשום שמיתת בני אהרן מכפרת על ישראל.

מכאן אוליפנא, כל ההוא בר נש דיסורי דמאריה אתיין עליה, כפרה דחובוי אינון. וכל מאן דמצטער על יסוריהון דצדיקא, מעבירין חובייה דלהון מעלמא. ועל דא ביומא דא, קורין, אחרי מות שני בני אהרן, שישמעון עמא, ויצטערו על אבודיהון דצדיקא, ויתכפר להון חובייהו. וכל דמצטער על אבודיהון דצדיקא, או אחית דמעין עלייהו, קודשא בריך הוא מכריז עליה ואומר, (ישעיה ו) וסר עונך וחטאתך תכופר. ולא עוד, אלא דלא ימותון בנוי ביומוי. ועליה כתיב, (ישעיה נג) יראה זרע יאריך ימים וגו'. (ויקרא טז) ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו' רבי שמעון פתח ואמר, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא וגו'. אמר רבי שמעון, תוהנא על בני עלמא, דהא לית להו עיינין למחזי, ולבא לאשגחא, ולא ידעין, ולא שויין לפייהו לאסתכלא ברעותא דמאריהון, הוה ניימין, ולא מתערי משנתיהו, עד לא ייתי ההוא יומא דחפי עלייהו חשוכא וקבלא, ויתבע ההוא

מכאן למדנו, כל אותו בן אדם שישורי רבוננו באים עליו - כפרת חטאיו הם. וכל מי שמצטער על יסורי הצדיקים, מעבירים חטאיהם מן העולם. ועל כן ביום הזה קוראים אחרי מות שני בני אהרן, שישמעון העם ויצטערו על אבדן הצדיקים, ויתכפרו להם חטאיהם. וכל מי שמצטער על אבדנם של הצדיקים או מוריד עליהם דמעות, הקדוש ברוך הוא מכריז עליו ואומר: (ישעיה ו) וסר עונך וחטאתך תכפר. ולא עוד, אלא שלא ימותו בנוי בימיו. ועליו כתוב, (שם נג) יראה זרע יאריך ימים וגו'. ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בעת עת אל הקדש וגו'. רבי שמעון פתח ואמר, (קהלת א) כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא וגו'. אמר רבי שמעון, תמהני

עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי אֵין לָהֶם עֵינַיִם לִרְאוֹת וְלֵב לְהַשְׁגִּיחַ, וְלֹא יוֹדְעִים וְלֹא שֹׁמְרִים לְבָם
לְהִסְתַּכֵּל עַל רְצוֹן רַבּוֹנָם, אִיךָ יִשְׁנִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים מִשְׁנָתָם טָרָם יָבֹא אוֹתוֹ הַיּוֹם
שֶׁחֶשֶׁךְ וְאֶפְלָה יִכְסּוּ עֲלֵיהֶם, וְיִתְבַּע אוֹתוֹ בְּעַל הַפְּקֻדוֹן מֵהֶם חֲשָׁבוֹן.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.